

Dopisi naj se frankirajo in pošljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

# MIR

## Glasiló koroških Slovencev

za Avstro-Ogrsko . . . K 6.—  
» Nemčijo . . . » 7-50  
» ostalo inozemstvo . . » 9.—  
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej. Posamezna številka velja 16 h.

Za oglasila se plačuje po 10 h, med besedilom po 20 h za 1 cm<sup>2</sup> vsa kókrat; minimum 24 cm<sup>2</sup>. — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte, zahvale in izjave ter za oglase med besedilom po 20 h za 1 cm<sup>2</sup>. — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakókrat; minimum 40 h. Za Izveščilo pri upravníštvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravníštvo lista »Mir« v Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26. Poštnohranilnični račun št. 96.232.

Leto XXXVII.

Celovec, 15. novembra 1918.

Št. 46.

## Vrhovni poveljnik ententinih čet na vzhodu „Narodnemu veču“ in „Narodnemu svetu“.

Reka. (Brezlična brzovajna postaja dne 6. novembra ob 2. uri 30 minut ponoči.) Poveljnik ententinih čet na vzhodu je brzovajil „Narodnemu veču“ in „Narodnemu svetu“ sledeče:

Zavezniške vojske na vzhodu z navdušenjem pozdravljajo Narodno veče Jugoslovanov v Zagrebu in Ljubljani, kakor tudi novo jugoslovansko vojsko na suhem in na morju, ki stoji pod zastavo zavezniških vojsk za zmago svobode in pravice.

Zavezniške vojske računajo, da bodo jugoslovanske čete v Zagrebu in Ljubljani nemudoma stopile v tesno zvezo s poveljnikom zavezniških vojsk v Belgradu in ta zveza bo simbol edinstva, osnovanega na krvi proti skupnemu sovražniku vseh Slovanov, ki so rešeni izpod Habsburžanov.

Franchet d'Esperey.

## Cesar Karel odstopil.

Dunaj, 11. nov. Cesar Karel je razglasil, da se odreka vsaki udeležbi državnih poslov v Nemški Avstriji, ker že vnaprej vidi sklep, ki ga bo napravila Nemška Avstrija glede bodoče državne oblike. Od trenutka, ko je nastopil prestol, povdarja cesar, se je neprestano trudil, da pripelje narode iz grozot vojne, ki je ni on zakrivil. Poln ljubezni za vse narode, noče s svojo osebo ovirati prostega razvoja narodov.

Hkrati je odpustil svojo avstrijsko vlado iz službe.

## Revolucija na Dunaju.

Ljubljana, 12. nov. Na Dunaju je izbruhnila revolucija. Na parlamentu je rdeča zastava. Tekla je tudi kri. Cesar je odstopil, ministristvo je razpuščeno. Cesar je zastražen v Eckartsau.

Od Dunaja do mej Jugoslavije vlada po vseh železnicah velika nevarnost. Visok uradnik z Dunaja, ki je prišel sem, je pravil: Na vlaklu z Dunaja do Maribora sem bil trikrat oropan; najprej v Dunajskem Novem mestu, v Brucku in v Gradcu. Še le ko sem izstopil v Mariboru, sem se oddahnil. Največji red je na Češkem, potem pa v Jugoslaviji. Pripomnim pa, da se valé preko vaših krajev armade, dočim na Češkem ni tujega vojaštva. Čestitam vaši vladi!

## Nemška Avstrija republika.

Nemško-avstrijski državni svet je predlagal 12. novembra provizoričnemu narodnemu zboru zakon o ustavi za Deutsch-Österreich. Prvi člen se glasi: Nemška Avstrija je demokratična republika. Člen 2. se glasi: Nemška Avstrija je del nemške republike.

Od stare Avstrije torej ni ostalo niti koščka več. Nemške dežele se hočejo torej priklopiti Nemčiji kot republiki, drugi narodi pa smo si ustanovili svoje države.

## Nemška Avstrija.

Avstrijska nemška vlada je sklenila, da bode od sedaj naprej republika, to se pravi, da ne bo imela nobenega vladarja, ampak samo prezidenta, katerega se bo volilo od časa do časa. Dalje so sklenili na Dunaju, da se nemška Avstrija priklene k nemški državi. Nemški Korošci, ki hočejo vzeti in obdržati ne samo nemške dele Koroške, ampak tudi slovenske dele, so kakor njih nemška vlada na Dunaju seveda tudi tega mnenja in hočejo spraviti celo Koroško, tudi slovenski del pod Nemčijo. Dobro je in prav veseli nas, da se jim je tako mudilo povedati, kaj nameravajo. Opazili smo kmalu, da se jim

gre navzlic prijaznim besedam samo za to, da spravijo tudi slovenske kraje pod nemško državo, ker so vse uradnike po vsej deželi primorali, da so prisegli na nemško državo. Da se jim bo pa tako mudilo, pristopiti k Nemčiji posebno sedaj, ko je tam vse narobe, tega vendar nismo mislili. Kakor si bodo postlali, bodo pa ležali, toda brez nas Slovencev. Ententa tega nikdar ne pripusti, zato bodo že skrbeli tisti, ki so zmagali in tako se glasijo tudi vesti, ki pridejo iz Švice. Tam so že jugoslovanski poslanci, posebno g. dr. Korošec in tam je tudi srbski ministrski prezident Pašić. To kar zidajo sedaj Nemci na Koroškem, zidajo na oblake!

Francoski in angleški državniki so tudi že mislili na to, da bi hoteli avstrijski Nemci priti v svoj obljubljeni „nemški raj“! Zato pa zahtevajo, da mora vsak narod, ki se hoče pridružiti premaganim, tudi plačati odškodnine! Dober tek, avstrijski Nemci!

## Revolucija na Nemškem.

Na Nemškem je izbruhnila revolucija. V vseh večjih mestih prevzeli so delavci in sicer neodvisni socijalisti vso vlado in odstavili vse vladarje. Tako se je zgodilo tudi v Monakovem in v Berlinu. Najprej se je začela revolucija med mornarji v Kielu, in od tod so jo zanesli po celi državi. Tudi iz Rusije so pošiljali revolucionarne spise, ki so se delili posebno v Berlinu. V raznih krajih je tekla tudi kri. Vprašanje je, kako bo Nemčija prebolela ta nered. Antanti bo morala plačati veliko milijardov odškodnine za vse, kar so Nemci napravili škode v zasedenih krajih. Iz pogojev za premirje je že razvidno, da se antanta z obljubami ne bo zadovoljila, ampak da se bo zavarovala in si sama vzela v svojo posest razne kraje in dohodke kot zastavo, dokler ne bo vse plačano in poravnano. Sedaj pa so prišli v Nemčijo še notranji neredi in nemiri. Socijalisti vladaio po mestih; na deželi pa se bodejo kmetje in veleposestniki tej nadvladi gotovo uprli.

Prej tako mogočna rodbina Hohencolerjev je že pobegnila; Viljem in njegova družina so na Holandskem, kamor je utekel tudi Hindenburg. Tudi Moltke, na ktere ga so Nemci prisegali kakor na Hindenburga, je pobegnil še neznan kam. Ali si sedaj naši Nemci tudi še želijo priti v to državo!?

## Mir in red v Ljubljani.

Ljubljana, 12. nov. Tukaj vlada vzoren red in mir. Nemci se čutijo srečne, da so takaj, ker so varni. Bivši deželni predsednik grof Attems in njegova gospa sta vladi naznanila, da se čutita v Ljubljani prav srečne in bosta ostala tam.

400.000 vojaštva je šlo preko Ljubljane, in se je vzdržal kljub temu povsod red. Sedaj koraka preko Kranjske 1 ogrski kor in ena ogrska divizija, z orožjem in v popolnem redu. Povsod so postaje za prehrano za te vojake, ki so zelo zadovoljni. Iz Budimpešte sta prišla dva člana generalnega štaba zahvaljevat se za sijajno uspelo prevažanje čet in za lepo ravnanje z vojaštvom. Vse osebno imetje se je vojakom pustilo. V dveh dneh bodo glavni transporti čet čez Ljubljano končani. Narodne straže izbornó delujejo; tupa-tam so sicer posamezniki delali na svojo pest in ne po vodilih vlade, pa se je takoj poseglo vmes. Slovensko ljudstvo je zelo razumno in se zaveda, da je red in mir za našo Jugoslavijo neobhodno potreben in da bi zaigrali svobodo, ki smo jo po tako težkih bojih dosegli, ako ne bi se ohranipopln red in mir. Nasilstvo in plenitve pospel šujejo le splošen glad, uničujejo imetje posameznikov, koristijo pa nikomur, najmanj državi.

## Nemčija se je vdala.

Nemčija morala je sprejeti jako težke pogoje za premirje.

Vedeli smo, da Angleži, Francozi in Amerikanci ne zaupajo nobeni nemški obljubi in da se bodo prav dobro zavarovali. Tako se je tudi zgodilo, čeravno so nemški listi še do zadnjega upali na milejše pogoje.

Nemci morajo izprazniti ne samo Belgijo in še zasedeni del Francoske v štirinajstih dneh, ampak tudi celo Alzacijo in Lotarinško deželo, ki je bila dosedaj pod nemško državo. Nemški vojaki morajo zapustiti vse kraje, ki so na levem bregu reke Rene, tam kjer so velika mesta Mainz, Trier, Koblenz, Köln. Vse te kraje zasedejo vojaki entente. Toda tudi na desnem bregu Rene morajo na 30—40 kilometrov nemški vojaki stran, in je tam nevtralni pas. Nemčija sama mora preskrbeti in preživljati tudi vse vojaštvo entente, ki zasede prej imenovane kraje na levem bregu Rene. Pripomniti je, da je tam največ nemške industrije. Dalje mora izročiti Nemčija 5000 težkih topov (kanonov), 30.000 strojnih pušk, 2000 letalnih strojev, 100 podmorskih čolnov, 8 srednjih in 6 največjih vojnih ladij. Vse druge velike in majhne ladje se morajo razorožiti in pridejo pod kontrolo entente. Razun tega mora oddati Nemčija ententi 5000 lokomotiv (železniških strojev), 150.000 vagonov in 10.000 avtomobilov. Ves denar posebno vse zlato, kar ga je Nemčija vzela v Belgiji, na Romunskem in kar ga je dobila letos in prej na Ruskem. S tem zlatom so hoteli Nemci kriti vsaj en del svojih strašanskih dolgov in svojo valuto. Tudi tega upanja je konec. Glede mej proti Rusiji morajo iti Nemci nazaj do tiste meje, katero je imela stara Rusija pred prvim avgustom leta 1914 in odreči se vsemu, kar jim je morala Rusija in Romunija dati in priznati v mirovnih pogojih v Brest Litovskem in v Bukarešti.

Odpreti morajo na severu vse morske poti, tako da ladje entente ves čas lahko napadejo ruske boljševeke, ki so spravili v nesrečo celo Rusijo. Nemci morajo spraviti nazaj vse vojne ujetnike, nemški vojni ujetniki pa se zdaj še ne izpustijo.

Na morju ostane Nemčija še naprej zaprta od ladij entente, tako da tudi sedaj ni mogoče dobiti živil za Nemčijo iz drugih krajev. Premirje traja samo 30 dni. Skratka, Nemčija je popolnoma premagana in pobita na tla.

Sedaj se pa spominjajmo malo nazaj v zadnja leta; spominjajmo se, kaj so govorili in pisali tudi Nemci na Avstrijskem in v naših krajih. Povsod smo videli slike, na katerih grozita nemški cesar Viljem in Hindenburg s svojo pestjo celemu svetu. „Wir Deutsche fürchten Gott und

sonst nichts auf dieser Welt," to je bilo čitati na vseh koncih in krajih. S pomočjo Turčije hoteli so zavzeti celo Azijo, s pomočjo oslabiljene Rusije in premagane Romunije hoteli so priti na Kitajsko in tako pridobiti najbolj rodovitne in bogate kraje sveta. S pomočjo Avstrije mislili so zagospodariti čez Italijo in vse Sredozemsko morje, vzeti so hoteli Francozom vse rudnike in kraje z industrijo, vtaknili so v svojo nenasitno malho že celo bogato Belgijo, Srbijo, veliki del Romunije, Črnogoro in Albanijo, spravili pod svoje poveljstvo Bolgarijo in Turčijo in končno so v svoji nenasitnosti in zaslepljenosti upali, da bodo s svojimi podmorskimi čolni, ki so potopili vsako ladjo in umorili na ta način na tisoče ljudi, zagospodovali čez Angleško in ustrahovali celo Ameriko. Gospodarji celega sveta so hoteli postati, posebno pa uničiti vse Slovane. Ta duh prišel je tudi našim Nemcem v Avstriji v meso in kri in radi tega so v upanju na svojo zmago, mislili, da je tudi slovenskega naroda že konec. Tudi na Koroškem je bila ošabnost Nemcev in nemškutarjev že neznosna. Toda božji mlini meljejo počasi, a gotovo. Nemčija je poražena in nemško ljudstvo bo moralo delati težko pokoro. Jugoslavija pa gleda v lepšo bodočnost.

## K Jugoslaviji.

(Dopis.)

Nepremagljiva sila, s katero je precej let dremajoča ideja zjedinenja Slovencev, Hrvatov in Srbov v eno neodvisno upravno celoto bruhnila na dan, občudovanja vredna vztrajnost, s katero se troimeni jugoslovanski narod te ideje oprijemlje in drži in ognjevita moč, s katero vsi sloji naroda v svesti si svoje pravice in zmage nastopajo, jemlje našim dosedanjim „pikelhavbarjem“, „valpetom“ in njih „šildknappom“ ves apetit; izgubili so vsled naše sijajne edinosti in discipline še tisto pamet, o kateri so bili vsaj sami prepričani, da jo imajo. Pravice ti ljudje nikdar niso poznali, tembolj pa jim je bilo znano in ljubo potvarjanje resnice in njena prikrojitve njihovemu lastnemu okusu. V svoji narodni nadutosti in domišljavosti so ti mogotci prepričanja, da razun njih ni nihče na svetu po božji podobi ustvarjen in da le edino njim pripada pravica, deliti prijemščine in milosti vsemu ostalemu svetu. „Mi“ Nemci smo gosposki narod in do gospodovanja moramo priti, je rekel posl. dr. Steinwender pred več leti na nemškem zborovanju v Celovcu.

Tem besedam nemškega koroškega politika ostali so Nemci zvesti do današnjega dne, kakor dokazuje zopet članek „Grazer Tagespost“ št. 292 od dne 24. oktobra 1918. V tem članku hoče dopisnik dr. Jurij Graber v Celovcu ovreči zgodovinsko utrjeno dejstvo ustoličenja koroških vojvodov na Gosposvetskem polju v slovenskem jeziku, kar je dokaz, da so bili do 15. stoletja Slovenci gospodarji takratne Karantanije; to naziranje so zastopali vsi učenjaki do leta — 1909. Po dr. Graberjevih izvajanjih v dotičnem članku v „G. Tp.“ je napravil dunajski inženir A. pl. Dopsch s svojo v Weimarju leta 1909. izdano knjigo temu naziranju na podlagi „dotičnih listin“ konec, in gospodarske uprave Slovencev na Štajerskem in Koroškem ter njih naseljevalne oblike izvirajo le iz večletnega „mirnega“ stika Slovencev z Nemci. Po izvajanjih tega nemškega učenjaka je sploh vse, kar se je godilo in izvršilo v nekdanji Karantaniji, tudi živinoreja in poljedelstvo, sploh vsa naprava Slovencev in tudi ustoličenje koroških vojvod — nemškega izvora in značaja. Zdi se celo, da je člankar mnenja, da so Slovenci že ob svojem prihodu v 6. stoletju zasedli naše kraje kot — podložniki Nemcev. V omenjenem članku „G. Tp.“ obljubuje dopisnik, da izide v najkrajšem času večja razprava o knežjem kamenu na Gosposvetskem polju, katera bo planinskim Nemcem omogočila zavrniti zahteve Jugoslovancev po koroški deželi v zaslužene ograje. Mi to „večjo razpravo“ s popolno hladnokrvnostjo in z nekakim čutom tihega veselja pričakujemo; vsebina te „večje razprave“ pa nam pleše že danes pred očmi; saj vemo, da ima redkokateri nemški učenjak več ljubezni do resnice, kot nagnjenja do krvi. Kot okvir tej „večji razpravi“ pa smemo smatrati že danes omenjeni članek „G. T.“: Ni namen tega članka, spuščati se v polemiko o stališču modernega raziskovanja o obstoju starokarantanske države, a nekaj vprašanj bodi vendar dovoljeno:

1. Ali ni poklical slovenski vojskovodja Baruh Bavarce na pomoč proti Avarom?
2. Ali niso bili takrat Slovani posestniki Korotana?
3. Na kakšen način so si osvojili Bavarci nadoblast nad Slovani v Korotanu?

4. Ali ne pričajo mnogoteri spomeniki, da so bili prvotni prebivalci Norika in Panonije po večini Slovani?

5. Ali vetrinjski opat Janez, ki je živel ob koncu 13. stoletja ni opisal ustoličenja koroških vojvod resnično?

6. Ali se ni poučevala v ljudskih šolah zgodovina ustoličenja koroških vojvod na podlagi resničnih zgodovinskih podatkov do današnjega dne??

7. Ni li nemški sistem, začeni od cesarja Karla Velikega prikrajševal nepretrgoma pravice koroških Slovanov?

8. Ali nismo živeli Slovenci in Nemci tako dolgo mirno med seboj, dokler smo se pustili Slovenci od naših nemških sodeželanov brez odpora daviti?

**Agitirajte za razširjanje „Mira“, ki je zlasti v tem času za vsakega koroškega Slovenca zelo važen in nujno potreben!**

## Nemški „Vollzugsausschuß“ in samoodločba.

Zelo zanimivo je čitati razglase nemškega izvrševalnega odbora na Koroškem. Pristni nemški kurz govori iz njih! Zelo so podobni „Brest-Litovski“ mirovni pogodbi. Srečen slučaj je samo to, da mi Slovenci na Koroškem nismo prebivalci baltičkih pokrajin; zato upoštevajo razglase nemškega izvrševalnega odbora na Koroškem samo „tudi Slovenci“ a la Mežnarjev Zepi v Št. Štefanu pri Trušnjah, ali na Žihpoljah. Dne 6. nov. t. l. razglasa nemški izvrševalni odbor na Koroškem med drugim tudi sledeče: „Vsi državni in občinski uradi v jezikovno mešanih okrajih so obveščeni, da v slučaju, če pride jugoslovanska komisija, ki hoče prevzeti občinsko upravo, izjavijo — da se umaknejo le sili.“ S pozivom na upor torej hoče skrbeti nemški izvrševalni odbor za mir in red v jezikovno mešanih občinah! Tak pojim ima ta odbor o — samoodločbi narodov. Nemški red je pač bila vedno in povsod — sila. A pregovor pravi: „Gewalt wird nicht alt.“ Mi Slovenci pa vemo, kam pes tace moli, in kje je mačka pokopana. Kakšne občine da šteje nemški izvrševalni odbor že za jezikovno mešane, kaže dejstvo, da je tak poziv, zoperstaviti se oddaji občinske uprave, sprejel tudi župan, v katerega občini stanuje stalno in nestalno 52. t. j. dvainpetdeset Nemcev med 1200 Slovinci! Takih, a tudi nasprotno jezikovno mešanih občin bo nemški izvrševalni odbor lahko našel. Vprašamo pa: Bo li določil občinam druge vrste enake pravice do samoodločbe, kakor jo zahteva in priznava občinam prvega značaja?? Naš nespremenljivi sklep je torej: **Proč od nemških dervišov!**

## Mažari prosijo.

Tudi Mažari že prosijo Srbe in Francoze, da bi jim bili milostni sodniki. Sedanji ministrski predsednik na Mažarskem, grof Karoly, ki je bil že prej bolj proti nemški zvezi, šel je v Belgrad, da bi dosegel za Mažare kolikor mogoče mile pogoje za premirje. Francoski general Franchet d'Esperey pa pozna razmere in mu je takoj povedal, da ga ne smatra za odposlanca mažarske države, ampak samo mažarskega naroda. „Meni je treba samo s prstom migniti,“ tako mu je dejal, „in vi boste zdobljeni, kajti od vseh strani obdajajo vas vaši sovražniki Čehi, Slovaki, Romuni in Jugoslovani. **Mažari so skupno hodili z Nemčijo, zato bodo tudi skupno delali pokoro.**“ Te besede bi naj premislili tudi naši Nemci, katerih še vedno ni srečala pamet, ker še vedno silijo v zvezo z Nemčijo! Pogoji, katere so morali sprejeti Mažari, so jako težki. Ententa sme zasesti po svojem prevdanku vse važne strateške točke in ima prost prehod skozi vso Mažarsko. Mažari morajo nemudoma popraviti vse srbske železnice, srbsko telefonsko omrežje, prepustiti ententi konje in drugo vojno opremo, vsa orožja, spustiti domov takoj vse vojne ujetnike, oddati svojo pošto, svoj brzojav in telefon pod kontrolo entente, ki sme tudi vmešavati se v notranje mažarske zadeve, to se pravi, napraviti red v korist nemažarskih narodov. Takih pogojev je seveda še več. Proti zadnji točki so se Mažari najbolj branili, ker imajo slabo vest, toda francoski general ostal je trden in Mažarom ni ostalo drugega, kakor da so se udali na milost in nemilost.

## Politični pregled.

### Ententa proti zvezi nemške Avstrije z Nemčijo.

Iz Berna (Švice) se poroča iz diplomatskih krogov, da ne dobi nemška Avstrija od entente in njenih zaveznikov nikakoršne pomoči glede živil, ako se zveže z Nemčijo. Razun tega bi se naložili v tem slučaju nemški Avstriji isti strogi pogoji kakor Nemčiji.

### Kratka mirovna pogajanja.

Iz Newjorka poroča „Herald“, da bodo trajala mirovna pogajanja le približno pet tednov. V podlago mirovnih pogajanj služili bodo principi, ki jih je celemu svetu naznanil že svoj čas Wilson v 14 točkah.

### Pomoč iz Amerike.

Amerikanski poslanik v Brnu (Švica) izjavil je, da se namerava ukrcati te dni oskrbnik za živila Herbert Hover v Evropo, da se posvetuje z vladami zaveznških držav o sredstvih dobave živil za Češkoslovaško in Jugoslovansko državo.

## Viktor Adler †.

Dunaj, 11. nov. Vodja avstrijskih nemških socijalnih demokratov dr. Viktor Adler je danes zjutraj umrl v nekem dunajskem sanatoriju, začet od srčne kapi.

## Dnevne vesti.

**Snujte Narodne svete in Narodne straže!** V vsaki občini naj se snuje Narodni svet! Predsednik in člani odbora naj se takoj naznajo predsedništvu Narodnega sveta za Koroško, kjer dobé legitimacije. Narodni sveti v posameznih krajih naj takoj uredijo Narodne obrambne straže, kjer še niso ustanovljene. Potrebno orožje se dobi v Celovcu; za vse slučaje je prinesiti s seboj izkaznico, podpisano od župana, da je dotičnik pooblaščen prevzeti orožje. V spornih slučajih se naj obrnejo na komisariat Narodne vlade SHS za Koroško (hotel Trabesinger v Celovcu, I. nadstropje).

**Iz Zilske doline.** Vsakemu Slovincu na Koroškem, ki to ime po pravici nosi, ki ni tajemajster v slovenski koži in ni zakopan s trdovratno slepoto v svoje narodne grehe, je dobro znano, da je našim nemškim sosedom v deželi resnica zelo redka dišava. V najugodnejšem slučaju povspelo se je njihovo javno mnenje vsak čas do zavijanja resnice in na tej stopinji stoji to mnenje tudi še danes, ko ležijo Nemci malodane na smrtni postelji. Dokaz tej trditvi je razglas nemškega izvrševalnega odbora na Koroškem z dne 2. nov. t. l., v katerem razglasa, da obstoji koroški narodni svet iz samih Nemcev vseh strank — obstoj slovenskega dela dežele kratkomalo ne priznava — in že s tem bje resnici po stari germanski navadi v obraz. Resnica pa je, da tudi oni del koroške dežele, v katerem prebivajo Nemci, ni nič drugega, kot vsled stoletnega ponemčevalnega sistema v propadli Avstriji nam, brezpravnim Slovincem, odtrgana posest. Nemci svoj del koroške dežele nikakor ne posedujejo po pravici. Naravnost klasično nastavljena past za ljudi brez glave pa je nadaljna trditev omenjenega razglasa nemškega izvrševalnega odbora, ko pravi: „Takoimenovani“ slovenski narodni svet za Koroško skusil je sicer dajati različnim oblastim ukaze, a ni imel z njimi nobenega uspeha. Naš slovenski Narodni svet na Koroškem torej eksistira v očeh nemškega izvrševalnega odbora le kot „takoimenovana“ organizacija brez uspeha. Gosp. dr. Artur Lemiš! Zaukažite pobirati žito in rekvirirati živino, pa boste se prepričali o uspehu našega Narodnega sveta med Slovenci. Dokazali bomo, da spadamo — proč od vas! S takimi lažljivimi in sramotilnimi trditvami v svojih razglasih, ne bo nemški „Vollzugsausschuß“ drugega dosegel, kot ponovni izid svetovne vojske — na Koroškem. Zares, Nemci so ostali — stari.

**Šmarjeta nad Pliberkom.** Grozno se odpirajo grobovi tudi v našem kraju. Vsak dan nam oznanjujejo zvonovi — smrt. V nedeljo, 3. t. m., smo položili k zadnjemu počitku občespoštovano, pridno Šimejevo mater. Šele 36 let stara, je podlegla španski boleznii. Ob njenem preranem grobu žaluje pet malih otrok. Bog tolaži skrbnega moža, ki se je ravnokar vrnil od vojakov, ob tej bridki izgubi!

**Poreče.** (Španska bolezen) je po dolgih ovinkih prišla tudi k nam. Kar vojska ni vkončala, to nadomestuje ta zavratna morilka. Posebno vasi Pobreže in Ličjavas ste hudo prizadeti. Skoraj v vsaki hiši je bolnik. V teku 14 dni jih je umrlo osem. — (Potreba straž) se kaže vedno bolj.

Tatvine so na dnevnem redu, odkar se vojaštvo s fronte vrača. Tako je nek vojak ukradel po vojski že itak hudo prizadeti Breclji v Streglah nad 600 kron denarja, ravnotako Ozebcu v Ličji-vasi približno isto vsoto, pri Kröfnu pa en hleb kruha. Najlepše so pa naredili ogrski vojaki. Cincinu na Vresah so ukradli dva konja, ki sta se ob cesti pasla, Doberniku ravnotam pa svinje. Kjer so počivali, pa sena in slame, kolikor so mogli. Zato fantje in možje — vojaki, ne hodite stražit v Celovec, kjer ni kaj vzeti, ampak stražite svoj dom in svoje premoženje! Varujmo svoje jugoslovansko imetje! (Zakaj še niste ustanovili Narodne straže? Op. ur.)

**Umrl** je na španski bolezni g. Jožef Zedisch-nig, župnik v Trebnjem. Šele pred nedavnim je nastopil pastirstvo v svoji prvi župniji. N. v. m. p!

**Umor.** V Libeličah so prekucni umorili tamošnjega župana Pugelniga, baje ker je med vojsko stiskal nekatere ljudi. Naše vojaštvo iz Možiške doline je takoj poslalo tja patroljo, da napravi red. Nihče nima pravice, igrati „sodnika“, ako ni zato od Narodne vlade pooblaščen!

**„Koroški denar.“** Imenom Narodne vlade SHS je komisar Smodej izročil koroškemu „Vollzungsausschuß“ Nemške Avstrije v Celovcu pismo izjavo, da Narodna vlada ne priznava „koroških bankovcev“ in odklanja vse obveznosti, ki nastanejo iz te finančne organizacije, za vse tiste dele Koroške, ki bodo končno pripadali Jugoslaviji.

**St. Lenart pri Sedmih studencih.** (Španska bolezni) še vedno razsaja in sicer nam je vzela odličnega moža Pavla Oprisnika pđ. Jurgiča na Ločilu. Rajni je bil občinski odbornik, član načelstva pri hranilnici in posojilnici in sicer od dneva ustanovitve pred 25. leti in tudi član krajnega šolskega sveta. Bil je tudi izvrsten gospodar in prijeten družabnik. — Na Vseh svetih dan smo pa pokopali ženo našega vrlega narodnjaka g. Matije Wuttija pđ. Pajevčevo mater. Bila je vzgled vsaki dobri gospodinj, marljiva in skrbna za blagostanje hiše; obenem pa tudi prava krščanska mati, ki je dobro vzgojila svoje otroke. N. v. m. p. — Pri vesoljnem preseljevanju narodov menda ni bilo veliko drugače kot je sedaj tukaj! To so procesije, ki se ne pretrgajo nič in dan.

**Podkloster.** (Naše vojaštvo. — Španska bolezni in njene žrtve.) Povratek našega vojaštva iz „dežele oranž in citron“ se vrši skozi Podkloster že od 30. oktobra naprej. prvi so priropotali nazaj naši letalci. Skozi celi četrtak je brnelo nad našimi glavami zdaj glasneje, zdaj bližje, zdaj višje, zdaj nižje, skupine po 3 letala so vedno visele v zraku; po cesti pa so drdrali težki tovorni avtomobili, naloženi z najrazličnejšim blagom, ob katerem so sloheli, sedeli in ležali vojaki vseh vrst in narodov. V petek dne 1. nov. so se pa že pokazale nepregledne kolone vozov in živine in to je šlo po noči in po dnevi naprej — naprej, proti domu. In se gre danes 10. novembra neugnano naprej po razriti cesti. Skupine voz se ustavljajo za kratek odmor ob cesti, kuhajo, pa zopet nastopijo težko pot, naprej — naprej, domov. Čehi vedno glasno prepevajo na vozovih; tudi mažarski oddelki veselo vriskajo. Večinoma so se vojaki dosedaj še precej viteško obnašali. Le to, kar se imenuje „les“ je iz vasi izginilo, ni več plotov, ni desk, ni ostrv, vse je pokurila soldateska, ki je prinesla seboj dovolj živeža, moke, masti, suharja, tobaka, čaja in zato ob tujih drvih „sijajno“ menažirala. Ljudstvo se za vojaštvo ni veliko zanimalo, je bilo od 2. nov. zvečer sem zaposleno pri praznjenju vojaških skladišč na železniški postaji. Nobena sila se ni hotela a tudi ni mogla v bran postaviti ljudskim masam, ki so se do 6. nov. neprenehoma vsipale v Podkloster od vseh štirih vetrov. Le mali odstotek moke se je moglo rešiti v župno cerkev za skupne namene, drugo je vse izginilo. To so bili čudni dnevi. Seveda je tudi vojaštvo pomagalo prazniti skladišča, pa zraven je poseglo tudi po zasebnih vozovih, konjih, po živini ter vleklo seboj, kar se je dalo doseči in pozneje prodati. Babilon, Babilon! Sedaj pa vlada zopet red — imamo dobro plačano vaško stražo, po 10 kron dan, od delavstva in drugih nemških uradniških oseb, ki se trudijo vzdržati red. To je dobro. Ali svetujemo jim, naj pri Bogu opuste vsako hujskarijo zoper Slovence in Jugoslavijo — za vse so nam osebno odgovorni, ki hočemo enkrat mir v slovenskih krajih. Nemške komande je konec! Zraven teh silnih dogodkov se je pa razpasla prav zahrbtno španska bolezni po Podklostru in okolici. Tekom 10 dni sem našel 10 mrličev: bolnikov pa najdež v vsaki hiši. V nekaterih hišah je cela družina na postelji! Posebno hudo je bila zadeta Tresnikova hiša na Stasavi. Vsi otroci so pomrli starišem: 28letna Ana, 27letni Lojz in 22letna Ema. Jakučeva hiša v Sovčah je izgubila mladega gospodarja Blaža; Uršičeva na Žilici mlado

mater itd. Povsod so se vdajali ljudje vtisu, da je v Podklostru skozi celi teden: Vseh vernih duš dan. Od 10. novembra bolezni nekoliko odnehava. — Pa kljub temu vendar velja: Kvišku glave, ljudje! Vaše odrešenje prihaja!

**Pliberk.** (Nepoboljšljivi!) Zadnje nedeljo se je vračalo mnogo naših mož in fantov na svoje domove. Veselo so se pozdravljali z „Živijo Jugoslavija!“ in se pomenkovali o naši lepši bodočnosti. A to je grofovskega gozdarja Štefica (rojenega Slovence iz Borovja) tako razkačilo, da je šel po svojo puško in hotel tukaj braniti „nedotakljivost“ Koroške. A slabo jo je skupil on, kakor tudi pliberška žandarmerija z Drobežem na čelu! — Dan plačila pride, gotovo pride tudi za pliberške prenapetneže!

**V spomin obletnice prijatelja Antona Smrke** (padel 11. 11. 1917 na romunskem bojišču):

Kdo bi bil mislil, dragi prijatelj, da Ti kdaj pesem pel bom nagrobno! Naše življenje je kaplja na veji, roži, ki slana vmori jo, podobno.

V daljni tujini, v svetu neznanem, oj, kako dobro srcu to deje, ako obraz domači ugleda, ima prijatelja, ki ga umeje.

Kak se mi srce je razveselilo, ko so vas, mlade, nam pridelili in sem te uzrl sredi tujih obrazov, tebe, prijatelj, rojak moj premili!

Skup sva trpela in se tolažila ob tihih večerih, lepih in bajnih, pa nama domov je poromala misel in sva kramljala o časih nekdanjih.

Z mrakom se tajnim pojavilo nama je hrepenenje v srcu neizmerno po domovini, po brdih domačih, željno tja v stran srca zrla večerno.

Kakor jesenska burja raznese listje vse križem, ko jame rneneti, vojna je vihra i naju razgnala nič več se videla nisva na sveti. —

Tebe prodrla je krogla usodna v lesih romunskega spavaš gorovja daleč od src, ki solzé se za Tabo, daleč od milega Tebi domovja...

Škoda je záte, srce predrago, toda nemila smrt nič ne vpraša. Lahka Ti bodi, zemljica tuja — Svidenje tamkaj tolažba je naša.

Vide.

## Razglasi Narodne vlade. Prisega jugoslovanskih vojakov.

Prisegam in se rotim pri Bogu Vsemogočnem in svoji časti, da hočem zvesto in z vso dušo, z vsem svojim srcem, z vso voljo služiti vladi Narodnega sveta Slovencev, Hrvatov in Srbov kot ljudski in zakoniti oblasti. Prisegam sebi in svojim dragim, svoji deci in svojim roditeljem, da hočem odredbe Narodnega sveta Slovencev, Hrvatov in Srbov brezpogojno, povsod, v vsakem času izvrševati in da hočem biti pokoren ukazu predpostavljjenih zapovednikov in vsem narodnim postavam in zakonom za napredek, edinstvo, svobodo in moč.

Tako hočem in v to mi pomagaj Bog!

### Državljan!

Po groznih žrtvah in strahotah svetovne vojne smo Jugoslovani postali svobodni in si sedaj gradimo svobodno državo. Svoboda pa ne pomeni podivjanost, nered, tatvine, nasilstvo itd., kakor da bi ne veljali nobeni zakoni. Naša Narodna vlada v Ljubljani je izrecno povdarila v manifesta na narod, da vsi dosedanji zakoni in naredbe ostanejo še nadalje v veljavi in so na vsem slovenskem ozemlju državljani dolžni pokoriti se oblastim, ki so se podvrgle Narodni vladi v Ljubljani. Kjer pa v slovenskem delu nekdanje oblasti še niso priznale Narodne vlade SHS, tam veljajo edinole navodila in odredbe, ki jih daje komisar Narodne vlade SHS za Koroško. Pripominja se, da deželne vlade koroške ni več.

Zalostno pa bi bilo, ako bi bilo treba državljane svobodne Jugoslavije še le opozarjati na zakone; vsi smo dolžni, vsak po svoji moči, v težki prehodni dobi vzdrževati red in mir in varovati imetje kateregakoli državljana. Povsod snujete Narodne straže, da strogo vršijo to nalogo! Vse krivce pa, ki kradejo, ropajo, plenijo, delajo škodo ali na lastno pest ali v organiziranih tolpah, bo zadela zaslužena kazen!

Narodni stražniki, ki se kakor vojaštvo posvetijo izključno Narodni straži, naj zaenkrat dobé dnevne plače 5 K na dan; te stroške bo Narodna vlada v Ljubljani poravnala.

V državi SHS bode vladala popolna enakopravnost, vsak državljani bo dobil svojo pravico! Držimo se tega načela že sedaj!

Dokažimo, da smo vredni svobode!

Fr. Smodej l. r.,  
komisar narodne vlade SHS za Koroško.

## Naredba poverjeništv za notranje zadeve.

Ker si ponekod niso na jasnem, kakšno je razmerje med okrajnimi glavarstvi in drugimi javnimi uradi na eni strani in Narodnim svetom z njegovimi pododbiri na drugi strani, razglasim to-le:

Vse bivše c. kr. oblasti, osobito okrajna glavarstva, davčni uradi itd., ki so se podredile Narodni vladi SHS v Ljubljani, so dolžne, da brez odloga začno zopet poslovati, oziroma da poslujejo dalje, kakor so doslej.

Vsa eksekutiva ima zopet preiti izključno v roke teh oblasti. Tam, kjer so se javne oblasti podredile Narodni vladi, se morajo torej narodni sveti, krajevni in pokrajinski odbori brezpogojno ogibati vsakega posezanja v uradno poslovanje, ki mora čimprej priti zopet v normalni tir.

Tako narodnovladne oblasti kakor narodni sveti in odbori naj se zavedajo, da naša mlada država uprav sedaj, ko se mnogoštevilne vojaške čete z italijanske fronte preko našega ozemlja vračajo na svoje domove, preživlja najtežje čase, ki jo postavljajo pred najhujšo preizkušnjo. Izkažimo se vredne komaj šele dosežene zlate svobode in samostojnosti s tem, da z vzajemnim delom in s skupnim nastopanjem vseh dobromislečih že v kali zatremo in preprečimo vsakršne nerednosti.

Naše geslo bodi: Mir, red in disciplina!

V Ljubljani, dne 5. novembra 1918.

Dr. Brejc s. r.

## Naredba poverjeništv za prehrano.

Narodna vlada SHS v Ljubljani ukazuje:

§ 1.

Izvažati živila in druge gospodinjske potrebščine preko mej Jugoslavije je prepovedano.

§ 2.

Prestopke te naredbe kaznujejo politična okrajna oblastva z globo do 5000 kron ali z zaporom do treh mesecev.

Zasežene reči zapadejo v prid državi.

§ 3.

Ta naredba dobi moč z dnem razglasitve.

V Ljubljani, dne 6. novembra 1918.

Dr. Tavčar s. r.

## Naredba poverjeništv za prehrano.

Vsi dosedanji ukazi in predpisi, ki uravnava promet s sadjem in določajo najvišje cene za sadje, se razveljavljajo.

Odslej je promet s sadjem prost. Prepovedano je le izvažati sadje preko mej Jugoslavije.

V Ljubljani, dne 5. novembra 1918.

Dr. Tavčar s. r.

## Naredba poverjeništv za prehrano.

Kuhanje žganja za domačo potrebo iz že namočenega sadja je odslej dovoljeno brez posebne oblastvene dovolitve.

V Ljubljani, dne 5. novembra 1918.

Dr. Tavčar s. r.

## Naredba poverjeništv za pravosodstvo.

Narodno veče kot nositelj vrhovne oblasti v državi SHS je, izvrševaje pravico pomilostitve, izdalo to-le naredbo:

I. Narodno veče odpušča kazen in ostanek kazni kakor tudi z obsodbo zvezane posledice vsem osebam, ki so jih do dne 30. oktobra 1918 pravomočno obsodila bodisi civilna, bodisi vojaška kazenska sodišča zaradi nastopnih kaznivih dejanj;

1.) zaradi zločina veleizdaje, žaljenja Velikanstva in članov cesarske in kraljevske hiše, motenja javnega miru in pregreškov po §§ 300 in 302 voj. kaz. zak.;

2.) zaradi zločina proti vojni sili države ali s tem činom spojenega težjega zločina kakor tudi zaradi zločina dezertacije.

II. Odreja, da se zaradi zločinov, navedenih pod I. 1.), storjenih do dne 30. oktobra 1918, kazenski postopek ne uvede, a da se uvedeni kazenski postopek ustavi.

# Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavnica: K 10.000.000.

Rezervni zaklad: K 1.500.000.

**Prodaja srečke razredne loterije.**

Kolodvorska ulica št. 27.

**Centrala v Ljubljani.**

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun. Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

**Srečke na obroke, promese k vsem žrebanjem.**

Kot poverjenik za pravosodstvo Narodne vlade SHS v Ljubljani obveščam o tej pomilostitvi vsa sodišča in državna pravdnitva s pozivom, da o izvršitvi poročajo semkaj.

V Ljubljani, dne 5. novembra 1918.

Dr. Ravnihar s. r.

## Poziv!

### Ustanavljajte občinsko narodno obrano!

Navdušeni se veselimo svobode v neodvisni Jugoslaviji. Opravičeno pa greni splošno veselje med narodom velika skrb, če našim pokrajinam konec vojne ne prinese novih, še večjih nesreč: požigi, plenjenje, ropanje, umori in druga nasilstva od strani izstradanih vojaških krdel, ki bi se v slučaju neredne demobilizacije vračala preko naše domovine. Na vse moramo biti pripravljeni. Zato pozivljamo po naročilu najvišje narodne oblasti, Narodnega vjeća v Zagrebu, vsa telovadna društva (orlovska in sokolska), požarne brambe in sploh vsa narodna društva, občine in posameznike, da dogovorno med seboj **tako**j osnujejo po vseh občinah, v vsaki vasi skupno občinsko narodno obrano.

Vsaka občina naj ima za ta prehodni čas svojo narodno obrano ali javno stražo. Če to zahteva posebnost lege, je tudi lahko več občin združenih v eno občinsko narodno obrano. Gotovo pa je najbolje, če se v vsaki občini in vsaki vasi ustanovi narodna obrana posebej.

Odbor za občinsko narodno obrano naj bo sestavljen po velikosti občine od 6 do 10 moških. V tem odboru vodi predsednik in njega namestnik upravne in organizacijske posle (popis, plačo, prehrano, obleko, obutev itd.). Načelnik in podnačelnik pa naj skrbita za tehnično vodstvo straže, to je za četrne redovne vaje, rabo orožja, pouk v stražni službi in za eventualno razdelitev straže v več pododdelkov. Poleg tega ima odbor tajnika, blagajnika in po potrebi njihova namestnika. Vrhovna odločitev v vseh važnejših stvarih pristoji celotnemu odboru. Kjer bi župan ali kdorkoli oviral priprave za ustanovitev ali bi kakšna nezanesljiva oseba hotela delati ovire, naj se izvoli odbor za občinsko narodno obrano preko župana in teh oseb.

Kdo spada k narodni obrani? Za prvi začetek vsak moški nad 17 let star, ki se prostovoljno oglasi. Če bo kazalo vpeljati obvezno brambno dolžnost, pa od 17. do 50. leta, var odloči „Narodno vjeće“ v Zagrebu, ki preskrbi tudi orožje. Dokler pa tega ni, je dobro v slučaju potrebe vsako obrambno orožje in sredstvo. Občinske obrane se dogovore medsebojno glede podpore v slučaju potrebe. Zunanji znak za člane, ki spadajo v narodno obrano, je okrogla kokarda v narodnih barvah in legitimacija od odbora občinske Narodne obrane.

**Osrednji odbor za narodno obrano v Ljubljani.**

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Telefon 179.

Pri preselitvah ali premestitvah naj se naznanj poleg novega naslova tudi stari naslov ter številka, ki je tiskana v zgornjem kotu naslovne pasice (nad imenom).

## Preselitzveno naznanilo.

Slavnemu občinstvu si usojam naznaniti, da sem svojo trgovino s papirjem, šolskimi potrebščinami in galanterijskim blagom iz Lidmanskega ulice št. 25 preselil na

Salmovo cesto (Salmstraße) št. 1.

Z geslom »Svoji k svojim« prosim mnogobrojnega poseta ter beležim

spoštovanjem

Gustav Blažon

v Celovcu, Salmova cesta (Salmstraße) št. 1, na vogalu Knežjega trga (Fürstenplatz).

## Pristno toaletno milo

fino dišeče, 1 kos 100 gr težak, 3 kosi 18 K, 6 kosov 34 K, 12 kosov 65 K.

## Pristno milo za pranje

1 kg po 26 K. — Pošilja le, če se prej vpošlje znesek.

M. Jünker, eksportno podjetje v Zagrebu br. 16, Petrinjska 3 (Hrvatsko).

## Kupim

vsako množino mošta, kisa, žganja.

Cena po dogovoru.

Franc Potočnik, Drvešavas, p. Pliberk.

## V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Izbrani spisi dr. Jožeta Vošnjaka

I. zvezek:

## Troje angelskih češčenj.

Povest.

Cena: Mehko vez. 88 h, za družnike 66 h, po pošti franko 14 h več.

## Dve obleki za moške

se dajo

v zameno za drva in krompir.

Več se izve in ogleda na Benediktinskem trgu št. 4 v Celovcu na desno v dvorišču.

Volnene rute in žensko jopo zamenjam za živila. K. K. v tiskarni Družbe sv. Mohorja v Celovcu, Vetrinjsko obmestje 26.

**Vino** kislo vodo  
razpošilja

A. Oset, p. Guštanj (Koroško).

## Daj nam mir, Gospod!

Pesem za 3 ženske glasove in orgle se dobi pri šolsk. ravnat. **A. Kosi-ju, Središče** (Staj.). Partitura 80 h, pevski part 30 h.

## Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelhe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi oddelek za paramente **Jožefovega društva v Celovcu.**

## Bencin - motorje

5—6 1/2 konjskih sil, za 8000 K in enega za 4000 K,

**1 kolo** (bicikel) za moške,

**2 avtomobila** z 2 in 4 sedeži,

**100 stolov** iz trdega lesa po 10 K

ima na prodaj

**Franc Kraut**

Pliberk na Koroškem.

**Framydol** je sredstvo za pomlačenje las, ki rdeče, sive in sive lase in brade za trajno temno porbarva. 1 steklenica s poštnino vred K 3.60.



**Rydyol** je rožnata voda, ki pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2.85. — Povzete 45 h več. — Naslov za naročila:



Jan. Grollich, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

## Podaljšaj svoje življenje!

Svoje življenje je mogoče podaljšati, zabraniti boleznim, bolane ozdraviti, slabotne krepiti, omahujoče utrditi in nesrečne razveseliti!

## Kaj je za vsako boleznijo?

Oslablost živčne moči, žalost, izguba ljubih prijateljev ali svojcev, razočaranje, strah pred boleznijo, napačen način življenja in mnogo drugih vzrokov.

## Veselo srce

je najboljši zdravnik! Je pot, da postaneš vesel, da se Tvoja nprav poživi, da zadobiš novo upanje, in ta pot se ti pokaže v spisu, ki ga dobi vsak, ki piše ponj, takoj in

## čisto zastoj!

V tej drobni knjižici se razlaga, kako se v kratkem da brez motenja v poklicu nadomestiti moč živcev in mišic, kako je mogoče izboljšati in odstraniti utrujenost, slabo razpoloženje, raztresenost, oslabetost spomina, nevoljo do dela in razne brezštevne druge prikazni bolezni. Zahtevajte to pisanje, prineslo Vam bo upalne ure.

Naslov: **Ernst Orsech, Berlin S. W., Markgrafenstraße 63, odd. 477.**



## Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva  
ulica  
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

**Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.**

Pavličeva  
ulica  
št. 7.